

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse. (Udmøntning af kommunalreformen).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 24/2 2005. Første behandling 31/3 2005. Betænkning 8/6 2005).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Det er det tredje lovforslag i rækken af ændringer af kommunalreformen på miljøområdet, og det er ligesom de andre et yderst fornuftigt indslag på planlægningsområdet.

Her drejer det sig om naturbeskyttelsesloven, og lovforslaget overfører de fleste af amternes opgaver til kommunerne. Jeg skal bare nævne, at det drejer sig om administration i forbindelse med beskyttede naturtyper, altså naturbeskyttelseslovens § 3; administration i forbindelse med Natura 2000-områderne bortset fra fredskov og statsejede arealer og herunder vurdering af anmeldelser af aktiviteter med eventuel virkning på et Natura 2000-område; administration af reglerne om beskyttelseslinjer ved søer, åer, skove, fortidsminder og kirker; godkendelse af placering og udformning af visse offentlige anlæg i det åbne land; administration af reglerne om fri-luftsreklamer i det åbne land; administration af reglerne om offentlighedens adgang til naturen; naturpleje af de kommunale arealer, der er beskyttet efter lovens § 3 eller ligger i et internationalt beskyttelsesområde, samt pleje af privatejede fredede arealer. Opgaverne omfatter også håndhævelse og tilsyn med overholdelse af reglerne.

Lovforslaget overfører følgende af amternes opgaver til staten: Administration af strandbeskyttelseslinjer og naturovervågning og færdiggørelse af de største og mest komplicerede VMPIL-projekter. Derudover er der en lang række små ændringer på fredningsområdet.

Det virker meget overraskende, at oppositionen ikke har kunnet stemme for det her lovforslag. Det er jo perspektivrigt, og på den måde, det bliver organiseret nu, er det jo kommunerne med kommunalbestyrelserne, som skal styre den natur og det miljø, der netop er i det nær-område, hvor de selv bor:

Der er helt sikkert nogle af de personer, der sidder nede ved ordførerbordet nu, som vil komme op og sige, at kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke er særlig kvalificerede til at klare den her opgave, og at det må staten gøre. Men jeg kan bare sige allerede nu, så kan man overveje, om man vil komme herop og sige det, at det er vi ikke enige i. Vi mener faktisk, at kommunalbestyrelsesmedlemmer er deres opgave voksen, og det undrer os, at man har den opfattelse, som jeg har hørt før, at kommunalbestyrelsesmedlemmer lige netop skulle ødelægge naturen og miljøet i det område, hvor de selv bor. Det virker overraskende.

Som sagt undrer det os i Venstre, at oppositionspartierne ikke har kunnet stemme for det her forslag, men det kan være, at vi får nogle argumenter for det i den kommende debat.

Med det vil jeg gerne – foreløbig – sige tak for ordet.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil egentlig gerne spørge hr. Eyvind Vesselbo, hvad det var, der gik galt, for da vi havde første behandling af det her forslag, var vi nogle, der meget utvetydigt sagde, at vi gerne ville have flyttet den her § 3, sådan at kommunerne ikke bare alene kunne skalte og valte med den. 4.000 gange – 4.000 gange! – bare sidste år søgte kommunerne om at få lov til at bygge i de her beskyttede områder. Nu skal de ikke spørge nogen, nu ruller de bare bulldozerne frem.

Jeg forstod under førstebehandlingen, at hr. Eyvind Vesselbo, hvad han også bekræftede til flere medier efterfølgende, var klar til at give oppositionen den indrømmelse, at kommunerne nu skulle spørge staten i stedet for regionerne i sager om § 3. Vi sad midt i et forhandlingsforløb, vi sad og glædede os over, at vi måske kunne få et bredt forlig på naturområdet, og pludselig var